

Środa, 19 stycznia 2011 r.

23. apeluje do społeczności międzynarodowej i do Unii Europejskiej o ścisłą współpracę z przyszłymi władzami Haiti i do wspierania ich w organizowaniu instytucji i potencjału państwa, w dążeniu do nowej równowagi na wszystkich szczeblach i do w pełni funkcjonującej demokracji, przez cały czas trwania procesu odbudowy;
24. podkreśla centralne znaczenie przekazów pieniężnych od haitańskiej diaspory, gdyż środki te docierają bez pośredników do ludności Haiti, która może szybko wykorzystać je na zaspokojenie naglących potrzeb; zwraca się do państw członkowskich i do rządu Haiti o ułatwienie realizacji przekazów pieniężnych i o dążenie do obniżenia ich kosztów;
25. apeluje do UE i jej państw członkowskich o utrzymanie kwestii odbudowy i rehabilitacji Haiti jako priorytetowego punktu w ich programach działań; podkreśla, że przyszedł czas, by pomóc Haiti stać się krajem gospodarczo i politycznie silnym i niezależnym; apeluje do społeczności międzynarodowej o wykorzystanie obecnej sytuacji jako okazji do ostatecznego usunięcia głęboko zakorzenionych przyczyn ubóstwa na Haiti;
26. wzywa Komisję, by w duchu europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej dołożono istotnych starań o uwzględnienie aspektu przygotowania na klęski i ograniczania zagrożenia nimi we współpracy z rządem, lokalnymi organami władzy i społeczeństwem obywatelskim, na etapie reagowania kryzysowego i długoterminowego rozwoju;
27. apeluje do Komisji o jak najszybsze przedstawienie wniosków w sprawie utworzenia europejskich sił ochrony ludności w oparciu o europejski mechanizm ochrony ludności;
28. stwierdza, że Haiti otrzymuje pomoc humanitarną od dziesięcioleci i że w obecnym kryzysie pełnego znaczenia nabiera związek między pomocą w sytuacjach kryzysowych, odbudową i rozwojem; podkreśla, że kluczowe znaczenie ma dalsze sprawowanie przez ONZ koordynacji wszystkich operacji cywilnych i wojskowych w zakresie przywracania bezpieczeństwa i pomocy humanitarnej, a także odbudowy i rozwoju;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Wysokiej Przedstawicielce Unii Europejskiej ds. Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, Radzie, Komisji i państwom członkowskim, prezydentowi i rządowi Haiti, zastępcy sekretarza generalnego ONZ ds. pomocy humanitarnej i koordynacji pomocy w sytuacjach kryzysowych, a także Bankowi Światowemu i MFW.

Naruszenie wolności słowa i dyskryminacja ze względu na orientację seksualną na Litwie

P7_TA(2011)0019

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2011 r. w sprawie naruszenia wolności słowa oraz dyskryminacji ze względu na orientację seksualną na Litwie

(2012/C 136 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe instrumenty gwarantujące prawa człowieka i podstawowe wolności oraz zakazujące dyskryminacji, w szczególności europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC),
- uwzględniając art. 6–7 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które zobowiązują UE i jej państwa członkowskie do stania na straży praw człowieka i podstawowych wolności oraz umożliwiają przeciwdziałanie dyskryminacji i łamaniu praw człowieka na szczeblu europejskim,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 11, gwarantujący prawo do wolności słowa, a także art. 21, zakazujący dyskryminacji ze względu na orientację seksualną,

Środa, 19 stycznia 2011 r.

- uwzględniając projekt poprawek do kodeksu wykroczeń administracyjnych Republiki Litewskiej (nr XIP-2595),
 - uwzględniając projekt opinii ministra sprawiedliwości Republiki Litewskiej (nr 11-30-01),
 - uwzględniając działalność Unii Europejskiej w zakresie zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i homofobii,
 - uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych z listopada 2010 r. zatytułowane „Homofobia, transfobia i dyskryminacja ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową”,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2009 r. w sprawie sytuacji na Litwie po przyjęciu ustawy dotyczącej ochrony nieletnich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie homofobii, ochrony mniejszości i polityki w zakresie przeciwdziałania dyskryminacji, zwłaszcza rezolucje w sprawie homofobii w Europie ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 16 grudnia 2010 r. Seimas (parlament Litwy) odroczył głosowanie nad projektem ustawy zmieniającej kodeks wykroczeń administracyjnych w celu karania „publicznego promowania relacji homoseksualnych” grzywną w wysokości od 2 000 do 10 000 litów (580–2 900 euro), ponieważ zmiany te nie zostały jeszcze rozpatrzone przez właściwe komisje parlamentarne i wciąż są przedmiotem oceny litewskich organów krajowych,
- B. mając na uwadze, że w dniu 8 grudnia 2010 r. komisja edukacji, nauki i kultury Seimasu również usunęła orientację seksualną z listy powodów wymagających ochrony w przepisach ustawy o szkolnictwie z zakresu równych szans (art. 5 ust. 1),
- C. mając na uwadze, że projekt poprawek do kodeksu wykroczeń administracyjnych jest sprzeczny z art. 25 konstytucji Republiki Litewskiej, który stanowi, że „nikomu nie można utrudniać poszukiwania, otrzymywania i rozpowszechniania informacji oraz idei”, a także z art. 29, który stwierdza, że „wszyscy ludzie są równi wobec ustaw oraz sądu, innych instytucji państwowych lub funkcjonariuszy. Niedozwolone jest ograniczanie praw człowieka lub ustanawianie przywilejów ze względu na płeć, rasę, narodowość, język, pochodzenie, położenie społeczne, wiarę, przekonania lub poglądy”,
- D. mając na uwadze, że minister sprawiedliwości Republiki Litewskiej wyraził opinię, iż projekt poprawek do kodeksu wykroczeń administracyjnych narusza zobowiązania Litwy wynikające z jej konstytucji, europejskiej Karty praw podstawowych, europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych,
- E. mając na uwadze, że w ostatnim sprawozdaniu Agencji Praw Podstawowych z listopada 2010 r. zatytułowanym „Homofobia, transfobia i dyskryminacja ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową” stwierdzono, iż poprawki te mogą potencjalnie doprowadzić do uznania za niezgodny z prawem niemal każdego przypadku publicznego wyrażania lub przedstawiania homoseksualności, bądź też informowania o niej,
- F. mając na uwadze, że w czerwcu 2009 r. Seimas przytłaczającą większością głosów przegłosował zmianę ustawy o ochronie nieletnich przed szkodliwym wpływem ogólnie dostępnych informacji, zakazując nieletnim dostępu do informacji o homoseksualizmie,
- G. mając na uwadze, że interpretacja „manifestowania lub promowania orientacji seksualnej” w ustawie o reklamie pozostaje niejasna,

⁽¹⁾ Dz.U. C 224 E z 19.8.2010, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, s. 179, Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, s. 491, Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 776.

Środa, 19 stycznia 2011 r.

- H. mając na uwadze, że powodem uchwalenia niniejszej rezolucji był szereg niepokojących wydarzeń, takich jak przyjęcie ustawy o ochronie nieletnich przed szkodliwym wpływem ogólnie dostępnych informacji, próba wydania przez władze lokalne zakazu organizacji marszy równości i parad gejów, a także podżegające albo zawierające groźby wystąpienia i język nienawiści czołowych polityków i parlamentarzystów,
- I. mając na uwadze, że 17 maja 2010 r., w Międzynarodowy Dzień przeciwko Homofobii, wiceprzewodnicząca Komisji Viviane Reding, wysoka przedstawiciel Unii Europejskiej Catherine Ashton, przewodniczący Rady Europejskiej Herman van Rompuy oraz przewodniczący Parlamentu Europejskiego Jerzy Buzek jednogłośnie potępił wszelkie przejawy homofobii i dyskryminacji ze względu na orientację seksualną,
- J. mając na uwadze, że w 1990 r. Światowa Organizacja Zdrowia przestała uznawać homoseksualizm za chorobę psychiczną; mając na uwadze, że brak jest wiarygodnych badań, według których edukacja dzieci i młodzieży na temat seksualności może wpłynąć na ich orientację seksualną, a także mając na uwadze, że edukacja na temat różnorodności seksualnej zwiększa tolerancję i akceptację odmienności,
1. stoi na straży wartości i zasad, na których zasadza się Unia Europejska, w szczególności poszanowania praw człowieka, w tym praw wszystkich mniejszości;
 2. przypomina, że instytucje UE i państwa członkowskie mają obowiązek przestrzegania, ochrony i propagowania praw człowieka w Unii Europejskiej zgodnie z europejską konwencją praw człowieka, europejską Kartą praw podstawowych oraz art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, niezależnie od orientacji seksualnej;
 3. wzywa Seimas do wycofania projektu poprawek do kodeksu wykroczeń administracyjnych, włączenia orientacji seksualnej na listę powodów wymagających ochrony w ustawie o szkolnictwie, umożliwienia nieletnim swobodnego dostępu do informacji na temat orientacji seksualnej oraz wyjaśnienia znaczenia zakazu zawartego w ustawie o reklamie;
 4. zwraca uwagę, że zaproponowanych zmian nie poddano jeszcze pod głosowanie podczas sesji plenarnej parlamentu Litwy oraz że litewskie organy krajowe wciąż dokonują ich oceny;
 5. uznaje niezmiennie stanowisko prezydent Republiki Litewskiej Daliai Grybauskaitė, wyrażane przy wielu okazjach, potępiające projekt homofobicznych przepisów jako szkodliwy dla obywateli Litwy i wizerunku tego kraju, a także wzywa prezydent do zawetowania poprawek do kodeksu wykroczeń administracyjnych w razie ich przyjęcia;
 6. z zadowoleniem przyjmuje niedawne uznanie homofobii za okoliczność obciążającą przy popełnianiu przestępstw;
 7. pochwała dwustronne działania podjęte do tej pory przez Komisję; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny prawnej proponowanych poprawek do kodeksu wykroczeń administracyjnych, a także do opracowania unijnego harmonogramu zawierającego konkretne działania wymierzone przeciwko homofobii i dyskryminacji ze względu na orientację seksualną;
 8. z zadowoleniem przyjmuje zamiar organów litewskich, aby dokonać oceny proponowanych zmian, które uznano za sprzeczne z prawem europejskim, zwłaszcza z zasadą niedyskryminacji ze względu na orientację seksualną;
 9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących, a także prezydent i parlamentowi Republiki Litewskiej, Agencji Praw Podstawowych UE i komisarzowi Rady Europy ds. praw człowieka.